

žarek dobrote

07/X
julij
2012

informativno glasilo slovenske karitas

Karitas

TEMA MESECA

3 ••• Veselje v sožitju potrebujemo bolj kot kruh
DRUŽBENI NAUK CERKVE

4 ••• Skupno dobro – dobro za vse
MEDGENERACIJSKA SOLIDARNOST

5 ••• Umetnost staranja

6 ••• Pravičen mož

7 ••• Letno srečanje sodelavcev Karitas iz vse Slovenije

8 ••• Hrana EU

8 ••• Pokloni zvezek

KOPER

9 ••• Krasna si, bistra hči planin

9 ••• Goriška območna Karitas je praznovala

10 ••• Romarski dan sodelavcev Karitas
kopske škofije v Slavino

12 ••• 44. romanje bolnikov, invalidov in starejših
na Brezje

MARIBOR

12 ••• Ustvarjali za dobro

NOVO MESTO

13 ••• Veselje ob srečanju

14 ••• Malčki za otroke v Afriki

15 ••• Malavi – toplo sonce Afrike

SLOVENSKA KARITAS

Letovanje družin

2.–7. 7. ŠK Ljubljana

9.–14. 7. ŠK Ljubljana

16.–21. 7. ŠK Murska Sobota

23.–28. 7. ŠK Koper

30. 7.–4. 8. ŠK Celje

Letovanje otrok

23.–30. 7. I. teden otroci

30. 7.–6. 8. II. teden otroci

ŠKOFIJSKA KARITAS KOPER

29. 6.–8. 7. Medgeneracijski tabor Soča

9.–14. 7. Otroci iz Posvojitve na razdaljo in
IOK, Soča

16.–22. 7. Sodelavci Karitas Soča

17. 7. Umetniki za Karitas v hotelu Kanin
v Bovcu

29. 7. Delovni tabor Streha nad glavo v BIH

29. 7. Dobrodelni srečelov, Krkavce

KAJ OTROCI SPLOH POTREBUJEJO?

Helena Zevnik Rozman

Morda ste v začetku junija spremljali medijsko razpravo o tem, ali je učiteljica prvega razreda udarila prvošolčka v eni od slovenskih osnovnih šol ali ne. Ker po navadi noben dogodek ni le črno-bel, kot pogosto prikazujejo naši mediji, in ker nekoliko poznam celotno zgodbo, sem se ob vsem tem vprašala, kaj mi, odrasli, starši, želimo od svojih otrok. Zakaj se odločamo, da jih imamo?

Velikokrat si ob rojstvu zamišljamo, da bodo naši otroci geniji. Že v vrtcu jih vpišemo v najrazličnejše krožke, na treninge, v glasbeno šolo in še kam. Tako so otroci dopoldne v vrtcu ali šoli, popoldne pa v rokah raznih trenerjev. Seveda si mi v najboljših letih, ko smo si ustvarili družino, ne smemo privoščiti, da ne bi delali še svoje osebne kariere. Če pa že imamo kaj časa, ga izkoristimo še za svoje treninge in pristočasne dejavnosti. Tako se zgodi, da prihajamo iz službe ob petih, šestih, celo ob sedmih, in se z otroki vidimo morda le uro na dan, preden odidejo spat. Seveda pa od vseh vzgojiteljev, učiteljev in trenerjev naših otrok pričakujemo, da nas bodo nadomestili v naši najbolj osnovni vlogi starša: biti z otrokom, imeti ga rad. In če se ne zgodi vse tisto, kar pričakujemo, že iščemo najrazličnejše pravice ter preko tega otroku sporočamo, da ga imamo radi.

Pa je dovolj, da mu to sporočamo le s tem, da ima pravice?

Otroci potrebujejo mnogo več kot le osnovne materialne pogoje, potrebujejo več kot samo šolske potrebščine, potrebujejo več, kot so krožki, treningi in še kaj. Potrebujejo bližino staršev, bližino ljudi, ki jih imajo radi. Bolj kot najatraktivnejše počitnice potrebujejo ustvarjalno igro, morda človek ne jezi se skupaj s svojim očetom ali mamo. Potrebujejo veliko ljubezni, ki jih ne razvaja, ampak jim postavlja meje z našim zgledom življenja.

Če v prihodnosti želimo družbo, ki ne bo iskala le svojih individualnih pravic, je prav, da se vprašamo tudi, kaj je storil naš otrok, da se je učiteljica, vzgojiteljica ali trener razjezil.

• FOTO NASLOVNA STRAN in ZADNJA STRAN: Velika Planina d.o.o. •

IZDAJA: **Karitas** ✝

Kristanova 1 • SI-1000 Ljubljana • info@karitas.si • www.karitas.si • TELEFON: 00386 1 300 59 60 • FAX: 00386 1 23 23 186 • ODGOVARJA: Imre Jerebic, generalni tajnik Slovenske karitas • UREDNIŠKI ODBOR: Boštjan Cvetič, Tone Kompare, Jožica Ličen, Igor Luzar, Barbara Godler, Peter Perše, Karlo Smodiš, Helena Zevnik Rozman • UREDNICA: Helena Zevnik Rozman • LEKTORIRANJE: Alenka Mirkač • OBLIKOVANJE & GRAFIČNA PRIPRAVA: Andrej Šaupel • ZALOŽILA: Slomškova družba d.o.o. • TISK: Grafično podjetje SCHWARZ d.o.o., Ljubljana • Poštnina plačana pri pošti • ISSN 1581-5528 • Izdajanje informativnega glasila Žarek dobrote omogoča FIHO - Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij, sofinancer programov Karitas

tema meseca

VESELJE V SOŽITJU POTREBUJEMO BOLJ KOT KRUH

Lojze Štefan

V motu letošnjega tedna Karitas »**Veselje v sožitju**« sta vsebovani dve besedi: **SOŽITJE**, ki pomeni skupno življenje ali bolje soživljenje, v katerem so prisotni skladni medsebojni odnosi in resnično prizadevanje za skupno dobro, ter **VESELJE**, ki ga kot radost, navdušenje, dobro razpoloženje in počutje iščemo vsi. Mnogi to zadoščenje potreb imenujejo tudi: biti srečen. Pravimo, da je sreča je opoteča. Vsi želimo biti srečni, srečo vztrajno iščemo in jo včasih tudi najdemo, a le za kratek čas, in kljub »gužvi« okoli nas ostanemo osamljeni.

Blažena mati Tereza iz Kalkute pravi, da je osamljenost najhujša bolezen. Od tega v resnici lahko umreš. »*Za to bolezen ne bo nikoli drugega zdravlila, kot so voljne roke, ki pomagajo, in ljubeče srce, ki izžareva toplino. Včasih je veliko lažje ljubiti ljudi, ki so daleč stran, kot pa tiste, ki so v naši bližini. Lažje je dati skodelico riža, da potešimo lakoto, kot potešiti osamljenost in bolečino nekoga, ki ga ne ljubimo v lastnem domu,*« še pravi bl. mati Tereza.

Vprašamo se lahko: ali znam deliti svoj čas in sposobnosti z drugimi, tudi s tistimi, ki so zapostavljeni, ali pa iščem le prijatelje, ki so vedno glasni, »frajerski«, priljubljeni, od katerih imam koristi, s katerimi se imam fino? Sem zvest svoji ženi, možu – v sreči in nesreči ... ljubim in spoštujem? Delam in z veseljem ustvarjam s sošolci, sodelavci, ali pa sem zagrenjen in zlovoljen?

Sadovi mojega dela so kot *žitje* (daje življenje), da moremo biti (*bitje*) in graditi *sožitje*. Kako? Mati Tereza svojim sestram naroča, naj bodo »mirne in vesele«. Vsekakor gresta mir srca in veselje skupaj.

V okviru *evropskega leta aktivnega staranja in medgeneracijske solidarnosti 2012*, ko mislimo predvsem na sožitje mlajših in starejših generacij, se lahko tudi vprašamo: ali se znam približati človeku, ki nima nikogar, da bi z njim delil svoj čas, svoje veselje, njegovo žalost in stisko? Morda je to

sošolec ali prijatelj, ki ga vidim vsak dan, pa ga niti ne opazim.

Ali spoštujem svoje starše in jih imam rad ter jim pomagam? Jim znam preprosto in iskreno izraziti svoje potrebe, želje, nezadovoljstvo, nestrinjanje z njimi, ali pa začnem nanje kričati in jih žaliti? Ostanem tiho in v sebi kuham jezo nanje? Jim znam odpustiti, sprejeti njihovo ljubezen, čeprav je niso zali prav izraziti? Jim dam priložnost, da povedo svoje zgodbe, izročijo svojo življenjsko izkušnjo in se v miru poslovijo?

Graditelja prave in trajne sreče sta le **radost (so) bivanja ter veselje**, o katerem pravi sv. Pavel v pismu Rimljanom (14,17), da »*Božje kraljestvo ni jed in pijača, marveč pravičnost, mir in veselje v Svetem Duhu.*«

Najhujše zlo v graditvi veselega sožitja je koristiljublje. »Kaj pa imam jaz od tega?«

Ameriški novinar je videl blaženo mater Terezo, kako oskrbuje gobavca in se z nasmeškom na ustih dotika njegovih ran, in ji je rekel: »*Jaz tega ne bi naredil niti za milijon dolarjev.*« *Mati mu je z nasmehom odgovorila: »Jaz tudi ne!«*

Sožitje je več kot samo sobivanje, pomeni (za) živeti skupaj, (za)uživati skupaj, dajati življenje. To pa še zdaleč ni le vzdržnost pokojnin ali pa demografija ter morda še stanovanjska solidarnost generacij, temveč je pravo **veselje v sožitju**, ki ga potrebujemo bolj kot zrak in kruh, da bi mogli najti pravo veselje in mir.

Sožitje presega solidarnost in je ljubezen v resnici. Kajti sožitje je tam, kjer sem lahko resničen (*glej življenjsko sporočilo p. Karla Gržana*), kjer se mi ni treba delati, pretvarjati, poniževati, prenaresiti, pačiti in maskirati. Kjer sem lahko pristen in sprejet. In le tak sem lahko v resnici ljubljen ter tudi resnično vesel. •

Teden Karitas 2012

Geslo: *Veselje v sožitju*

Termin: od ponedeljka, 26. novembra, do nedelje, 2. decembra 2012

Nedelja Karitas: 2. december 2012

Romanje sodelavcev Karitas na Ponikvo: 1. december 2012

Klic dobrote: 1. december 2012

družbeni nauk cerkve

SKUPNO DOBRO – DOBRO ZA VSE

Imre Jerebic

4

Govoriti o skupnem dobrem v času individualizma, ko je v ospredju osebna lastnina, in v času raznih tajkunov, ki so si prisvojili skupne dobrine, je zagotovo potrebno. Iz polpretekle zgodovine imamo zelo različne predstave, kaj je skupno dobro, ker je večkrat bil sporen izvor skupne dobrine in namembnost te dobrine. Če se npr. v imenu ljudstva nekoga razlasti kar tako in njegovo dobro nameni privilegirancem ali trenutnim potrebam družbe, v ozadju nekaj ni v skladu z etičnimi vrednotami ali pravičnostjo v ljubezni.

Prvo, na kar bi rad opozoril pri skupnih dobrinah, je, da ne smejo biti kršene etične vrednote glede izvora skupne dobrine in glede uporabnikov skupne dobrine. Če se samo ozremo v naše sosese, naše občine ali župnije, zagotovo najdemo prostore, parcele, ki jim rečemo, da so komunske, skupne, cerkvene, šolske, vaške, občinske. Sploh ni važen izvor, ker so rodovi pred nami začrtali meje in določili namen skupne dobrine. Gorje, če si nekdo kar tako prisvoji nekaj m² npr. šolskega ali cerkvenega igrišča, tega mu ljudje zlepa ne bodo odpustili, čeprav ima vse papirje urejene na občinski upravi, kajti gre za neetično kršenje namembnosti skupne dobrine.

Da, skupno dobro je kot svetinja, ki jo je treba čuvati in ohranjati njen namen. Ljudje kot socialna bitja nujno potrebujemo skupne in individualne dobrine. Za oboje se je treba truditi, obojim je treba tudi danes ponovno dati etično vrednost, ker smo v času komunizma, ki je preveč poudarjal skupne dobrine, in v času nove države, ki je preveč prepustila izbiro med obema dobrinama, porušili ravnotežje med individualnimi in skupnimi dobrinami.

In kaj je svetinja – tista skupno dobro – za vse sodelavce Karitas?

Najprej se vprašam, če smo v naši mladi zgodovini kaj zamudili in nismo uspeli obdržati »pre-povedane« dediščine iz polpretekle zgodovine ali je na novo ovrednotiti. Gre za zgodovinski spomin, ki se v Cerkvi neguje in razvija skozi vso zgodovino tudi na področju služenja. Gre za poslanstvo Karitas – služenje ubogim v naši sredi, in to na različne načine. Te dimenzije Cerkev nikoli ni izgubila ali v celoti zanemarila. Sedanji čas, kot pravi sedanji papež Benedikt XVI. v svoji prvi okrožnici Deus

caritas est – Bog je ljubezen, zahteva organizirano Karitas, usposobljene ljudi za to delo ter molitev, da bi bili tega poslanstva služenja vredni in bi ga dobro uresničevali sedaj in tukaj.

Trije napotki sedanjega papeža Benedikta so lahko tista skupna blaginja za sodelavce Karitas.

a) Organizirana Karitas: najprej na župnijski, nato škofijski in končno na slovenski ravni. Ponošni smo, da smo imeli ob koncu leta 2011 436 ŽK z 11.500 prostovoljci. Gotovo gre za najbolj organizirano in tudi največjo civilno mrežo v naši družbi. Zasluga župnikov, škofov, dobrih prostovoljcev in seveda ŠK ter SK je, da ta mreža živi in odgovarja na stiske ljudi.

ŽK niso same sebi namen, so živ organ, ki v okviru poslanstva Cerkve skupaj z drugimi vladnimi ali nevladnimi organizacijami prispeva k reševanju različnih stisk.

Skupno dobro je sveži zagon ŽK, ŠK in SK, ker so stiske ljudi drugačne kot pred 20 leti in ker se je socialna slika družbe zelo spremenila, saj npr. osamljenost pri starejših ali brezcilnost pri mladih ali izgorelost srednje generacije kličejo po svežih ali celo novih oblikah pomoči, ko npr. materialna pomoč ni več na prvem mestu.

Skupno dobro je sodelovanje v mreži pomoči na občinski, medkrajevni ali nacionalni ravni, ko morda nismo glavni, zelo pomembni pa s svojim specifičnim – karitativnim deležem, ki ga unovčimo ali pa ne.

Skupno dobro kliče po še bolj dodelanih pristopih, ker je država zaostrela in na novo ovrednotila »socialne transferje« ali pogoje pomoči posameznikom ter družinam in ker so kriza in stiske ljudi večje.

b) Usposobljenost sodelavcev za delo Karitas: biti prostovoljec Karitas ne pomeni, da je treba poleg tiste človeške dimenzije imeti še kako dodatno znanje, npr. kako pristopiti, obravnavati, reševati določeno stisko človeka. Ni treba, da smo vsi strokovnjaki z diplomami v žepu, potrebno pa je, da so v nas empatična čustva do ljudi v stiski, treba je znati videti, poslušati sočloveka v stiski, treba je znati postavljati meje prosilcem, da jih ne bomo naredili odvisnih od Karitas, potrebno je, da znamo ločiti, kje in kako pomagamo mi kot Karitas in kje javne službe.

Treba je priznati svoje meje in se podati v šolo učenja ljubezni do bližnjega ter šolo ljubezni do sebe.

Obe šoli se dopolnjujeta. Enkrat je v ospredju ena, drugič druga. Slabo se nam piše, če pozabi-

mo nase in se gremo samo Karitas za druge. Jezus je to dopolnjevanje zelo dobro utemeljil v drugi zapovedi ljubezni: »Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!«

Morda je največja umetnost pri usposabljanju sodelavcev Karitas uresničevanje druge zapovedi ljubezni, ker pogosto pozabimo nase in si preveč naložimo na svoja ramena ali si naložimo tisto, kar bi morale narediti druge institucije ali kar bi bilo treba naučiti narediti uporabnika samega.

Skupno dobro je, da si pridobimo znanje, kako pomagati določeni populaciji. Letos, ko je evropsko leto aktivnega staranja in medgeneracijskega sožitja, bodo naša usposabljanja – Žarek dobrote, seminarji Karitas v oktobru (Celje, Postojna, Veržej) – obrnjena k starejšim. Že v začetku leta smo načrtali seminarje, zanje pridobili sredstva, rezervirali kraje seminarjev, pridobili usposobljene izvajalce. Na vrsti so sodelavci prostovoljci, da si skupno dobro (znanje in izkušnje) podelimo in mu damo težo ter še večjo vrednost.

Skupno dobro je delati na sebi, na svoji samopodobi, da ob empatičnem poslušanju, gledanju s srcem, nenehnem nalaganju bremena ubogih na svoja pleča ostanem zdrav telesno, čutno in duhovno. Depresiven in izgorel sodelavec Karitas je v breme sebi, bližnjemu in ubogim, in ne v blagoslov.

c) Molitev, da bi bili vredni poslanstva služenja: dosti bolj je oprijemljiva gradnja strukture Karitas ali usposabljanje za služenje; molitev kot skupno dobro zveni malo zastarelo ali celo nepotrebno. Ko sem bral življenjepis Janeza Pavla II., nikakor nisem mogel razumeti, kje je našel čas za 3 rožne vence na dan, še bolj me je dobesedno presunilo, da je ob važnih odločitvah cele noči preležal na tleh pred Najsvetejšim.

Skupno dobro je vzeti molitev kot Božji dar, ker nas le-ta počlovečuje in odpira za sočloveka v stiski. Ko padem na kolena pred Njim v svoji sobici ali v Cerkvi, stopam v območje Njega, ki prečiščuje naše nadutosti. Skupno dobro je vzeti molitev kot Božji dar, da zmorem odigrati vlogo usmiljenega Samarijana, ko brez obotavljanja ali predračunov stopim do »ranjenca«, mu pomagam, kolikor zmorem, in si upam naložiti del bremena, hkrati pa si tudi upam drugim naložiti del samarijanskega bremena.

Zakonitost služenja po molitvi dobiva nove oblike, nove načine pristopa, soočenja in udejanjanja. Šele po molitvi dobi svetost skupnega dobrega pravi sijaj in težo. •

medgeneracijska solidarnost

UMETNOST STARANJA

Imre Jerebic

Anselm Grün, znan avstrijski redovnik, svetovalec, pisatelj, predavatelj, je kot mlajši starostnik pri 62 letih napisal knjižico Umetnost staranja. V njej pravzaprav najprej sebe umešča v to obdobje in si želi dve stvari: da bi znal sprejemati, kar mu v starosti prekriža pot, da npr. ne bi padel v depresijo ali bolezen, in da bi svojo duhovno nalogo kot menih znal unovčiti tudi v starosti ter bi vedno bolj sprejemal svoje pešanje moči, omejenost in končno smrt.

Anselm Grün pravi, da za vsakega starostnika veljajo tri pravila, ki kot herojska dejanja zrcalijo, ali se gremo visoko umetnost staranja ali pa ne:

Dejanje sprejemanja: najprej gre za sprejemanje svojega trenutnega staranja sedaj in tukaj, nadalje gre za sprejemanje svoje preteklosti z vsemi plusi in minusi. Za mnoge je zelo pomembno, kako sprejemajo svoje meje, ko fizične in psihične moči pešajo. Zagotovo pa je v obdobju starosti najtežje sprejemati osamljenost, kajti mnogi sorodniki, znanci, prijatelji so že odšli in ostal si čisto sam s seboj.

Dejanje odpovedovanja: gre za zavestno odpoved imetju, ki ga je treba nekemu izročiti, gre za odpoved zdravja, ko človeka doletijo takšne ali drugačne tegobe in bolezni. Gre za odpoved prijateljem, sodelavcem, najbližjim, ki so šli vsak po svoje, eni v večnost, drugi v svoj novi svet. Najtežje se je odpovedati lastnemu egu: moči in oblasti, ki te je »gor držala« leta in leta, in se umakniti v »drug svet«.

Dejanje preseganja samega sebe: znani rek upokojencev »nimam časa« je beg pred seboj. Gre za odpiranje srca in duše starejšega človeka Bogu Stvarniku, ki daje oporo in v katerem smo varni. Staranje je duhovna pot, ki doleti vsakega starostnika. Ne gre za to, da bi postali bolj pobožni, nasprotno, mnogi starejši imajo zamere do Boga ali njihova vera visi na nitki. Gre za to, da na tej poti stavimo na karto vere, kljub jezi na Boga ali kljub dvomom, ali nas Bog sliši in ali nam je blizu. Gre za vračanje v otroški svet vere, kjer igrajo simboli, navade iz otroštva, enostavne molitve in tudi bližnji, župnijska skupnost izredno važno vlogo.

Starejši hote ali nehote stopajo v svet otroške vere, postajajo kakor otroci, polni upanja in zaupanja, da jih Jezus drži za roko in nenehno vabi v svoj objem oziroma nenehno kliče kot Dobri Pastir: »Pridite k meni vsi, ki ste obteženi, neboljeni, zapuščeni, osamljeni ...« •

PRAVIČEN MOŽ

Simon Slana

»Njen mož Jožef je bil pravičen in je ni hotel osramotiti, zato je sklenil, da jo bo skrivaj odslovil.« (Mt 1,19)

Letošnje pastoralno leto socialne pravičnosti nas vabi k zavzetemu reševanju najrazličnejših problemov naše družbe. Še posebej naj bi se zavzemali za tiste, ki jih družba ne sliši in nima posluha za njihove stiske. Pri tem nam je gotovo v oporo in vodilo Božja beseda, ki nam jasno odkriva Jezusovo prizadevanje za pravičnost med ljudmi. Prav zaradi pomembnega poslanstva, ki ga je Bog namenil svojemu Sinu, je izbral svetega Jožefa kot Jezusovega vzgojitelja. Sveti Jožef je s svojim opravljenim vzgojiteljskim poslanstvom postal tudi nam velik vzgled in učitelj na poti pravičnosti v ljubezni. Sveto pismo piše o Jožefu, da je bil pravičen mož. Njegova pravičnost ne izhaja iz postave, temveč iz vere v Boga. Takšne pravičnosti pa ne določa hladen razum, zakoni in predpisi, temveč je taka pravičnost v nenehnem dialogu z Bogom in s svojim bližnjim. Preprosto povedano: te pravičnosti se ne da naučiti čez noč, ne moreš je napisati ali uzakoniti, ampak jo lahko enostavno živiš in jo vsrkavaš vase vse od svojega ranega otroštva in mladosti naprej. Sveti Jožef je imel pomembno vlogo v zgodovini odrešenja, saj je skupaj z Marijo Jezusu odkrival Božjo ljubezen in njegovo pravičnost. Vse, kar se je razodevalo v Jezusovem javnem delovanju, v njegovem odnosu do ljudi, je že prej odsevalo iz Jožefovega življenja. In prav zaradi tega lahko Sveto pismo imenuje Jožefa pravičen mož, saj je vse svoje življenje uravnaval v dialogu z Bogom, kakor bo to pozneje delal Jezus.

Biti pravičen ni težko takrat, ko gre vse, kot smo si zamislili. Ko imamo občutek, da nas je drugi morda izigral ali prelomil naše zaupanje ali po našem mnenju prestopil meje pravičnosti, pa lahko ravnamo zelo različno. Pa poglejmo, kako je ravnal pravični mož, Jožef.

Jožef je imel v življenju jasne cilje in ideale. Odločil se je za Marijo, ker je verjel v njeno poštenost. Zalomi se, ko ugotovi, da je Marija noseča. Po judovski postavi in pravilih, po farizejski pravičnosti bi jo moral zapustiti, njo pa bi kamenjali. Toda Jožef je sledil svojemu srcu, ki je bilo modro, ljubeče, pošteno in ponižno, ter se odločil, da ji bo kljub občutku krivice, ki jo je doživel, pomagal.

Prav ta dogodek nam razodeva, da je bila Jožefova pravičnost dar Božje pravičnosti, njegovega zvestega in globokega odnosa z Bogom. Njegova

pravičnost odseva Božje usmiljenje in ljubezen do bližnjega. Ker je Jožef imel Marijo rad, ji ni želel nič žalega, četudi ga je morda razočarala.

Takšno ljubezen pričakuje Gospod tudi od nas, ko pristopamo k bližnjemu in mu želimo pomagati. Nič ne koristi, če bližnjemu pomagamo samo zato, da bi se ga čim prej rešili ali da bi pred drugimi pokazali svojo dobrosrčnost. Tako so delali farizeji in pismouki, ki jih Jezus graja: »Če pa vaša pravičnost ne bo večja kot pravičnost farizejev in pismoukov, ne pridete v nebeško kraljestvo.« Pri njih se ni razodevala Božja pravičnost, temveč njihov egoizem in ljubezen do samega sebe. Za pravičnost so si prizadevali, da bi bili spoštovani in cenjeni, Božja pravičnost pa od nas velikokrat zahteva tudi ponižanje in nerazumevanje s strani bližnjih ali celo izgubo dobrega imena. Postaviti se v bran nekomu, ki ga nihče ne mara ali ne spoštuje, v naši družbi gotovo ne prinaša spoštovanja. Pa vendar je to velikokrat potrebno narediti, če želimo temu svetu prinašati odrešenje. Jožef je bil pogumen tudi v tem pogledu. Ni se bal zase, ampak je hotel zaščititi Marijo. Bil je odločen borec za ideale. Ni čakal, da se kaj zgodi. Odločil se je, da bo stvari spravil v red; ni jokal in ni tarnal. Ko pa mu Bog razodene, da se bo moral boriti drugače, in sicer z vero, z zaupanjem, da je vse, kar se bo zgodilo, v Božjem načrtu, tudi to sprejme.

Najmočneje pa se je Jožefova pravičnost razodela v ponižnosti. Ker je ljubil Marijo, v njem ni bilo maščevalnosti, bilo je usmiljenje. Vse bi naredil, da bi bilo prav. To dejansko stori. Ni mu pod čast podrediti se Bogu in ženi. Onadva očitno že poznata načrt in pot, ki sta njemu še neznan.

Naj nam vzgled svetega Jožefa pomaga, da se bo tudi preko nas razodevala Božja pravičnost in bomo s svojimi dejanji razodevali, da kljub mnogim krivicam, ki so prisotne, lahko verjamemo in zaupamo ter sami veliko naredimo za večjo pravičnost na tem svetu. •

Ne boj se pokazati ljubezni

V vseh nas je veliko ljubezni, vendar smo pogosto preveč sramežljivi, da bi jo pokazali, zato ostaja v nas skrita. Naučiti se moramo ljubiti, ljubiti vse do bolečin in takrat bomo znali ljubezen sprejemati.

Biti moramo orodje miru.

Ljubiti moramo do bolečin.

Biti moramo Kristus.

Ne smemo se bati pokazati svoje ljubezni.

bl. Mati Terezija

LETNO SREČANJE SODELAVCEV V KARITAS IZ VSE SLOVENIJE

Jožef Kociper

V četrtek, 31. maja 2012, ob 10. uri smo se sodelavci v Karitas zbrali na letnem delovnem srečanju pred cerkvijo Svete Trojice v Odrancih. Bilo nas je sto dvajset. Iz Kopra, Ljubljane in Celja so dopotovali z avtobusom, iz Maribora in Turnišča s kombijem, iz drugih krajev pa z osebnimi avtomobili.

Ravnatelj Škofijske Karitas Murska Sobota je prvi nagovoril vse udeležence srečanja. Med njimi je posebej pozdravil generalnega tajnika Slovenske Karitas g. Imreta Jerebica, vse ravnatelje in tajnike škofijskih Karitas, direktorje zavodov in vse navzoče. Prenesel nam je tudi pozdrave škofa ordinarija msgr. dr. Petra Štumpfa in predsednika Slovenske Karitas, mariborskega nadškofa msgr. dr. Marjana Turniška.

Gospod Lojze Kozar mlajši, odranski župnik in lendavski dekan, je predstavil življenjsko pot Božjega služabnika Danijela Halasa in kratko, a bogato zgodovino odranske župnije. Le-ta je širši okolici znana po veliki odločenosti župljanov zgraditi cerkev (takoj po drugi svetovni vojni). Orisal je dvajset let čakanja na gradbeno dovoljenje, nesrečo pri gradnji, ko je osem ljudi darovalo svoja življenja, in znamenitega prvega odranskega župnika msgr. Lojzeta Kozarja, ki je vse te aktivnosti vodil.

Srečanje se je nadaljevalo na zadnji poti življenja Božjega služabnika Danijela Halasa na Hotizi od ceste pa do Mure, ki jo je mučenec prehodil v spremstvu štirih v madžarske uniforme oblečenih moških. Ob molitvi križevega pota smo dodobra spoznali veličino Božjega služabnika.

V Domu Danijela Halasa v Veliki Polani smo ob prijetnem kosilu spoznavali življenje šestinšestdesetih oskrbovancev in njihovih služabnikov.

Popoldansko srečanje se je nadaljevalo na Razkrižju, ko nam je g. župan Stanko Ivanušič predstavil bogato socialno in kulturno življenje v tej mali obmejni občini. S posebnim občutkom pa nam je predstavil tudi dobro sodelovanje med župnijo in Karitas. S ponosom je razlagal, da skupaj s Škofijsko Karitas Murska Sobota že tretje leto uspešno gradijo skupnost za mlade pod imenom Domačija. Program Domačija je namreč namenjen mladim, ki so se v ihti življenja izgubili in bi želeli spremeniti svoje dosedanje slabe razvade ter si pridobiti dobre navade.

Hvala Župnijski Karitas Odranci, Župnijski Karitas Velika Polana, Župnijski Karitas Razkrižje in Župnijski Karitas Mala Nedelja, ki so nas pogostile s sokom in priboljški. •

HRANA EU

Jožica Ličen

Hrana iz intervencijskih zalog za najbolj ogrožene osebe v Evropski skupnosti za leto 2012 prihaja v centralna skladišča škofijskih Karitas. V skladu s pogodbami Agencije RS za kmetijske trge in razvoj podeželja z dobavitelji bo konec junija dobavljeno sončnično olje, kar je letos novost, medtem ko bodo pšenični zdrob, moka, testenine, riž in mleko dobavljeni med 9. in 27. julijem. Na podlagi obvestila bo letos Slovenska Karitas prejela:

Vrsta proizvoda	Letna količina kg oz. l za 2012	Količinski letni kriterij na osebo
Moka	276.000	2,3 kg
Testenine	441.000	3,8 kg
Riž	243.500	2,1 kg
Mleko	933.480	8,1 l
Pšenični zdrob	194.000	1,7 kg
Sončnično olje	115.000	0,9 kg

Glede na gornje podatke smo prepričani, da bo letos razmerje med izdelki bolj primerno kot v lanskem letu, saj bo mleka in pšeničnega zdroba več, moka, testenine in riža manj, novost je olje. Količinski kriterij na osebo je izračunan glede na število lanskih prejemnikov pomoči na ravni SK. Letos se bo ta številka nedvomno spremenila, zato je prav, da vsako razdelilno mesto razdelitev prilagodi potrebam časa in kraja. Vsi artikli bodo letos dobavljeni dvakrat, razen mleka, ki bo dobavljeno trikrat. Predlagamo, da se vsa razdelilna mesta že prej pripravijo, tako v higienskem kot tudi v smislu vodenja potrebne dokumentacije v skladu z navodili odgovornega na ŠK, predvsem pa, da poskrbimo za dodano vrednost, to je prijaznost, veselje in spoštljiv odnos tako do hrane kot do prejemnikov pomoči. •

POKLONI ZVEZEK

V okviru akcije Otroci nas potrebujejo je Karitas tudi letos pripravila posebno spodbudo za otroke z naslovom Pokloni zvezek, v kateri so otroci že od začetka meseca maja po osnovnih šolah zbirali zvezke ter razmišljali o solidarnosti in stiskah, ki jih doživljajo njihovi sovrstniki. V akcijo, ki se zaključuje s koncem junija, se je vključilo več kot 224 osnovnih in podružničnih šol po vsej Sloveniji ter 46 vrtcev. Do sedaj so zbrali že 17.938 zvezkov, ki jih osnovnošolci poklanjajo svojim sovrstnikom v stiski. •

VABILO: POHOD NA TRIGLAVSKA JEZERA

Foto: Wikipedia

Tudi letos v poletnem času pripravljamo gorski pohod za sodelavce Karitas.

Letošnji dvodnevni pohod na Triglavsko jezera se bo pričel **v soboto, 14. 7. 2012**. Pot ni prenaporna, hoje je za okoli 4 ure s krajšimi postanki. Uživali bomo ob gledanju naših gora in cvetju, kot so rododendroni, kranjska lilija, nageljčki, encijan ... Srečali se bomo tudi z živo planšarijo. Prepadev ni, vendar moramo spoštovati navodila naših vodnikov. Vsak pohodnik mora biti fizično in psihično sposoben za tak pohod. Obvezno je imeti zaščito proti dežju, planinske čevlje, ki naj bodo dovolj veliki, dodatna oblačila, dovolj tekočine (1 liter) in malico za na pot.

Prijave zbirajo na župnijskih Karitas, ki naj jih nato sporočijo na škofijsko Karitas, ta pa naj jih posreduje vodji pohoda Ludviku Stoparju. Stroški prevoza znašajo 20 € na osebo in se plačajo ob prijavi. Cena nočitve je 12 €, plača se na avtobusu. Kdor ni član planinskega društva in ni zavarovan, se lahko skupinsko zavaruje za 2 dneva, kar znaša 2,5 € na osebo.

Število prijav je omejeno, zato se prijavite čim prej.

Zbirna mesta:

Maribor – odhod ob 5h,

Celje 5:50,

Ljubljana 6:50.

Več informacij lahko dobite pri g. Ludviku Stoparju. Dosegljiv je vsak dan od 20h do 22h na telefonski številki 03 57 72 644.

koper

KRASNA SI, BISTRA HČI PLANIN

Gregor Rehar

Dom Karitas v Soči stoji v neposredni bližini cerkve sv. Jožefa in reke Soče. Pred leti je hiša služila kot župnišče. V potresu leta 1998 je bila hiša poškodovana, Škofijska Karitas Koper pa jo je obnovila in 7. 7. 2002 jo je blagoslovil škof Metod Pirih. Od takrat potekajo v Domu Karitas v Soči različni počitniški tabori in druge skupine. Za poletje 2012 je hiša prosta od 18. 6. do 23. 6., po tem datumu pa je do 1. 9. že vse zasedeno.

Dom Karitas v Soči ima lastno dvorišče, verando za skupne obede ali delavnice, okolica nudi nešteto možnosti za sprehode in pohode. V hiši je skupna obednica, kuhinja ter spalnice s pogradi in kopalnico. Postelj je 35, v mansardi pa je možna nastanitev še približno 15 oseb.

Za hišo skrbita zakonca Erika in Dare Kavčič, pri katerih je tudi ključ (GSM 031 568 142). Za najem Doma je kontaktna oseba ravnatelj Škofijske Karitas Koper Matej Kobal (GSM 041 655 961, e-pošta: matej.kobal@rc.si). Potrebna je lastna posteljnina ali spalna vreča in pribor za osebno higieno. Posoda in jedilni pribor je v kuhinji. Cena nočitve z uporabo kuhinje in skupnih prostorov je 5 EUR na osebo. Hiša je kurjena tudi pozimi, zato povabljeni posamezniki, družine ter župnijske in druge skupine za dan, dva ali več. Ob zaključku je treba hišo počistiti. •

GORIŠKA OBMOČNA KARITAS JE PRAZNOVALA

Marija Mlinar

V nedeljo, 27. 5., smo se sodelavke in sodelavci Goriške območne Karitas (GOK) zbrali na Mirenskem Gradu ob zaključku pastoralnega leta. Tokrat je bilo še posebno slovesno, ker je ob tej priliki prejelo diplome 23 tečajnic usposabljanja za prostovoljske voditelje medgeneracijskih skupin – širitelji preprečevanja padcev v starosti.

Srečanja so se udeležili voditelji tečaja z Inštituta Antona Trstenjaka, in sicer dr. Jože Ramovš, direktorica Inštituta Ksenija Ramovš ter nekateri sovoditelji tečaja. Udeleženke tečaja so pripravile zanimiv program, v katerem so na prijeten in strnjen način predstavile glavne poudarke 62-urnega tečaja in 38-urne

Foto: Gregor Rehar

prakse, ko so v ŽK vodile skupine za preprečevanje padcev. Predstavile so nam pomembne značilnosti:

- **Socialno učenje:** vsi učenci, vsi učitelji.

- **Kultura pogovora:** dobro pripovedovati, dobro poslušati, dobro molčati. Vsak sogovornik mora biti nagovorjen z imenom, ne segamo drug drugemu v besedo, vsak mora priti do besede, vsak mora imeti možnost izraziti svoje izkušnje, doživetja in občutke.

- **Prižiganje lučk:** v vsakem človeku videti dobre lastnosti, jih odkriti, mu to povedati in mu s tem prižgati žarek svetlobe in upanja.

- **Vaje za ravnotežje** so pridno izvajale na tečaju, v skupinah in doma. Pokazale so jih tudi na srečanju in vse je telovadilo, staro in mlado.

Uradni del smo zaključili s podelitvijo diplom udeleženkam tečaja, odšli k sveti maši, nato pa se prijetno družili ob pogostitvi, ki so jo pripravile sodelavke ŽK Miren s praktičnimi prispevki ostalih ŽK.

Preživeli smo lepo nedeljsko popoldne, se veselili in se marsikaj koristnega naučili. •

ROMARSKI DAN SODELAVCEV KARITAS KOPRSKE ŠKOFIJE V SLAVINO

Jožica Ličen

Osebna vera je lahko največja šibkost ali največja moč krščanstva

Prva sobota v juniju že tradicionalno druží sodelavce Karitas koprské škofije. Srečanje vsako leto pripravi druga dekanija, letos je bila gostitelj Postojnska dekaníjska Karitas. Namen teh srečanj je spoznavanje krajev in cerkva v naši škofiji, skupno obhajanje svete daritve, uvodna priprava na novo pastoralno leto in končno druženje ob skupnem obedu ter izmenjava izkušanj in utrjevanje bratskih vezi med sodelavci župnijskih Karitas v celotni škofiji.

Sodelavci Postojnske dekaníjske Karitas so se odločili, da nas povabijo k Mariji Vnebovzeti v Slavino. Veliko nas je prišlo z vseh koncev naše ško-

Karitas, še posebej nas je nagovoril pozdrav njihove voditeljice **Zinke Vadnjál**, ki je dejala: »Zbrali smo se tu v Slavini, kjer je bila že v 10. stoletju pražupnija. Smo v lepo obnovljeni cerkvi, posvečeni Mariji Vnebovzeti. Ko sem obujala spomine na dosedanja srečanja, sem razmišljala, kako nas je Bog združil. Toliko različnih ljudi, ki se med seboj sploh nismo poznali, iz toliko različnih krajev, pa vse z enim namenom: pomagati ljudem v stiski. Mar ni to lepo poslanstvo? Verjetno je že marsikomu od nas v določenem trenutku prišlo na misel: 'Oh, kaj mi je tega treba? Najrajši bi vse skupaj pustil.' Toda še isti hip se je oglasila naša vest: 'Misliš, da je to res rešitev?' Ne, ni! Tukaj smo, ker je tako želel On, ki nas vodi, ki nas spremlja in ki je naša pot. Zato bodimo hvaležni za ta dar. Pomagajmo si med seboj in drug drugega podpirajmo, da bomo vedno zmogli.«

Njihov predsednik **Marjan Škvarč**, sicer župnik v Pivki in svetovni popotnik ali bolje delavec, nam je zaupal, da ob vrnitvi iz različnih delovnih taborov po svetu začuti, da živimo v lepi in urejeni domovini. Videl je kraje, kjer ljudje trpijo zaradi bolezni, nezna-

p. Branko Cestnik, Matej Kobal

Ervin Mozetič

fije. Ob somaševanju ravnatelja ŠK Mateja Kobala, predsednika Postojnske dekaníjske Karitas in drugih duhovnikov je mašo daroval dekan **Ervin Mozetič**. Zanimiva in vzpodbudna, lahko bi rekli nenavadna je bila njegova pridiga, v kateri nas je med drugim spomnil, da človek ne more delati del ljubezni, če v sebi nima pristnega veselja. Saj se veselje izraža v duši, in prav to rabi vsak človek. Znano je, da se veselje pomnoži, medtem ko se žalost zmanjša, če to delimo z drugimi. Veselje je moč oznanjevanja, je Božji dar, ki smo ga prejeli in ga zato razdajamo drugim ter tako pomagamo sušiti solze žalosti.

Veliko dobrih misli in prošenj so, ob lepem petju, povedali sodelavci iz župnij Postojnske dekaníjske

nja in kjer ni vsakemu na razpolago toliko dobrin in danosti kot pri nas.

Naš tokratni gost in predavatelj je bil **p. Branko Cestnik**, ki je v zadnjem času veliko svojih moči in znanja, skupaj z ostalimi člani skupine, vložil v pripravo novega Pastoralnega načrta Cerkve na Slovenskem. Prepričana sem, da slovenski vernik potrebuje take razlage, da na nove dokumente ne bi gledal z bojznijo in nezaupanjem. Pa pogledjmo glavne poudarke njegove predstavitve:

- Pastoralni načrt govori o novi evangelizaciji slovenskega naroda. Zavedati se moramo, da je evangelij vedno isti, časi pa so se spremenili. Situacije, v kakršni se je sedaj znašla Cerkev v Evropi, še ni

bilo. V 16. stoletju so ljudje, kljub različnim upadom in spremembam, verjeli v Boga. Danes nas nihče ne sili v Cerkev ali iz Cerkve, kljub temu pa vera upada. To je spoznal že prejšnji papež Janez Pavel II., ki se je zavedal, da je sama struktura Cerkve manj ogrožena kot vera. O tem nam jasno pričajo nekatere statistike: 72 % odraslih in 66 % mladih se ima za rimokatoličane, različni cerkveni običaji in praznovanja cerkvenih praznikov so v narodu še vedno prisotni, torej zunanji znaki niso zaskrbljujoči, veliko bolj pa je treba razmisliti o vsebini naše vere, saj je ob vprašanih npr. le 50 % vprašanih odgovorilo, da veruje v Boga, v vstajenje in večno življenje pa veruje le 29 % vprašanih.

- Prav zaradi tega je potreben klic k osebni pogovoru z Bogom. Vera ni folklor ali tradicija, temveč osebni odnos do Boga. Papež Janez Pavel II. je zato napovedal čas nove evangelizacije – nove v gorečnosti, metodi in izrazu –, pri čemer se moramo vprašati: ali je zame Bog le to, kar so me naučili starši, ali je Bog le zaradi moje želje po nesmrtnosti ali morda tisti, ki obvladuje veselje, in ali je bog živi Bog.

Osebna vera je lahko največja šibkost ali pa največja moč krščanstva.

Nova teologija vzpodbuja občestveno metodo, ki v prvi vrsti poudarja prebujene laike, torej Božje ljudstvo. Če gledamo sedanje stanje v Sloveniji, smo lahko veseli, saj imamo:

- 9500 prostovoljcev Karitas,
- 5000 mladih, ki pripravljajo oratorije po številnih župnijah,
- 4000 katoliških skavtov,
- 150 zakonskih in preko 100 slavnih skupin.

ŽPS so prerasli vlogo le posvetovalnega telesa in so živo jedro, kjer poleg duhovnika aktivno sodelujejo prebujeni laiki. Iz vseh teh podatkov lahko rečemo, da v Sloveniji nova evangelizacija v praksi že teče, čeprav uradno še ni načrtovana.

Moč Cerkve je verno srce, zato je nujna vzgoja duhovnikov, da bodo znali vzgajati verne laike – voditelje. Duhovnik ne sme biti zakramentalni avtomat ali religijski tehnolog, temveč pastir, ki spremlja duše in moli.

Nova evangelizacija je nova v izrazu, ki pričuje. Npr. oratorij je tipična govorica nove evangelizacije, to je govorica igre in samega dogod-

ka, s katero se identificira otrok.

Zelo oznanjevalna je dobrotelost in solidarnost. Vsebina njenega sporočila je širša in oznanjevalna, saj nosi sporočilo o dostojanstvu vsakega človeka. Solidarnost je zato prvi korak do nove evangelizacije.

Leto 2013 bo leto poglobljanja v vero, brez velikih dogodkov, namesto tega gremo vase in razmišljamo o sebi in naši vernosti. Iz naših ran je treba narediti našo moč. Zdravljenje ni možno, dokler ne spoznamo, kaj nas najbolj boli. Za vse to pa je potreben pogum, ne le za cerkvenimi zidovi, marveč v javnem življenju. Krščanstvo uspeva v pluralnem okolju, zato je potrebno:

- iz množičnega krščanstva k osebni in občestveni veri,
- iz delne vernosti v celovito vero,
- iz poučevalne govorice v dialoško govorico.

Današnji čas ne potrebuje učiteljev, temveč pričevalcev, in prav sodelavci Karitas, ob dobrem poznavanju družbenega nauka Cerkve, lahko k temu veliko prispevamo.

Predavanju je sledil skupni obed, pri katerem so se kot dobri gostitelji izkazali sodelavci in sodelavke Postojnske dekanijske Karitas. Predavanje je bilo pravi izziv za skupni pogovor in razmišljanje, ni pa manjkalo tudi konkretnih dogovarjanj in usklajevanj za delo, ki je pred nami.

Po petih litanijah, ki so jih obogatili domači pevci, smo na svoje domove odhajali veseli in pripravljeni na nove izzive, ki jih sedanji čas prinaša nam ter ljudem, ki se znajdejo v stiski. Predvsem pa opremljeni s pogumom, da naše delo ni le služenje, temveč verodostojno oznanjevanje naše vere. •

44. ROMANJE BOLNIKOV, INVALIDOV IN STAREJŠIH NA BREZJE

Jožica Ličen

12

Svetišče Marije Pomagaj na Brezjah je v organizaciji Ognjišča tudi letos gostilo več kot 4000 bolnikov, invalidov, starejših in njihovih spremljevalcev. Delo s starejšimi, bolnimi in invalidi je že dolgo osebna izkaznica večine župnijskih Karitas. In pri Karitas vipavske dekanije smo letos dosegli mali rekord: iz 17 župnij naše dekanije smo s petimi avtobusi na Brezje peljali več kot 250 romarjev in njihovih spremljevalcev. Morda je odločitvi tolikih botrovalo tudi obvestilo, da bo slovesno somaševanje vodil naš škof msgr. Metod Pirih.

Od doma smo odšli že pred sedmo, tako da smo lahko sodelovali pri molitvi rožnega venca, obisku Marije Pomagaj v cerkvi in si pravočasno zagotovili prostor. Občudovanja vredni so bili skavti in pomočniki, ki so skrbeli za sto drobnih stvari, ki so za bolne ljudi še kako pomembne. Številni bolni so se odločili tudi za sveto spoved, saj je spovedovalo več deset duhovnikov, pa tudi za prejem bolniškega maziljenja, ki je, kot je poudaril bolniški duhovnik msgr. Miro Šlibar, zakrament za zdravje, ne pa poslednji zakrament, kot so menili včasih.

Škof Metod je v nagovoru med mašo poudaril, da je namen romanja duhovna in telesna okrepitev, da dobimo na tem svetem kraju nov pogum, novo moč, novo milost in še marsikaj drugega, da lažje prenašamo različne križe in težave. Tudi sam se je soočil z boleznijo, v bolnišnici je preživel kar tri mesece, bil na štirih operacijah, poleg tega pa se že 26 let bori s sladkorno boleznijo. Ob tem se je Bogu zahvalil, da bo škofovske službe kmalu razrešen. Njegovo pričevanje je bilo za mnoge velika tolažba in vzpodbuda, saj je poudaril, da ni nobena bolezen tako huda, da bi nas vodila v malodušje, kaže nam pot vase in v nas spodbudi hrepenenje po Bogu. Naslonil se je tudi na priliko o usmiljenem Samaritanu in poudaril, da nas Jezus spodbuja, da se sklanjamo nad telesne in duhovne rane tolikih naših bratov in sester, ki jih srečujemo na cestah sveta; nad bolnike, ki jih imamo doma, pa nad tiste v različnih domovih, bolnišnicah in druge.

Iz pogovora s prisotnimi lahko rečem le, da je za Karitas to velik izziv. Za marsikoga je to edina pot v celem letu, ki ima veliko dodano vrednost, saj nas že Božji načrt pošilja med ostarele in bolne s preprostimi besedami: »Pojdi in tudi ti tako delaj.« •

maribor

USTVARJALI ZA DOBRO

Polona Šporin

3. likovna kolonija

»Umetniki za Dom sv. Lenarta«

V Domu sv. Lenarta se je v soboto, 26. 5. 2012, obetal poseben dan, poln posebnih čarobnih trenutkov srečanj in ustvarjalne energije. Nove zvezde je prižigalo – ustvarjalo, risalo in barvalo 23 likovnikov, ki so se tudi tokrat odzvali povabilu k dobroti in solidarnosti. V želji, da bi obogatili kakovost jeseni življenja vsem, ki bivajo Domu sv. Lenarta, vsem, ki tam delajo, in tudi tistim, ki v dom prihajajo na obiske ali po drugih opravkih. Kot po navadi so se likovniki najprej srečali ob zajtrku, po svečani otvoritvi, ki jo je s pesmijo obogatil mešani pevski zbor iz Jarenine, pa so se podali na ustvarjalno pot, ki je bila tudi tokrat pestra in bogata.

Udeleženci so prejeli slikarska platna in papir za akvarele ter nekaj barv, ostalo opremo je vsak prinesel s seboj. Ustvarjali so različne motive, nekateri spodaj v prostorih delovne terapije, nekateri zunaj, nekateri v mansardi. Vsak si je našel kotiček, v katerem se je dobro počutil in ki je bil najugodnejši za razvoj ustvarjalne energije.

Ker se nekateri likovniki niso mogli vključiti v kolonijo, pa bi želeli sodelovati pri humanitarnem namenu in sporočilu kolonije, so podarili svoje že ustvarjeno delo. Ustvarjena in podarjena likovna dela, ki bodo krasila domače prostore, ki so namenjeni za družnje in sprejem gostov, bodo junija razstavljeni v avli Doma, jeseni 2012 pa v občinski avli Jožeta Hudalesa v Lenartu. Ko bo ta razstava zaključena, pa bodo dela postavljena na svoje mesto v naših prostorih. •

ново mesto

VESELJE OB SREČANJU

Marija Pugelj

Srečanje bolnih, ostarelih in invalidov v župniji Novo mesto – sv. Janez

Sodelavke ŽK vsako leto pripravimo srečanje bolnih, ostarelih in invalidnih župljanov. Skupaj z župnikom Mirom Virantom smo jih tudi letos povabili v župnijsko cerkev.

Tradicionalno srečanje, na katero smo povabili tudi druge župljane in otroke, je bilo na praznik Gospodovega vnebohoda popoldne. Sveto mašo je daroval prelat Janez Gril in nas v nagovoru spodbujal k veselju, optimizmu, saj obhajamo praznik Gospodovega vnebohoda. Jezus je šel v nebesa, da nam prostor pripravi. Misel na to, pogled navzgor naj nas dviga in daje poguma bolnim tudi v času bolezni, preizkušenj in trpljenja.

Še posebno duhovno doživetje je bil prejem zakramenta bolniškega maziljenja, ki sta ga delila duhovnika. Bogoslužje so polepšali domači pevci z ljudskim petjem. Skupaj smo prepevali, slavili, se zahvaljevali in prosili Gospoda.

Po sveti maši smo druženje nadaljevali v bližnjem gostišču. Pogostili so nas s toplo večerjo, sodelavke Karitas pa z domačim pecivom. Večer so polepšali otroci s petjem, recitiranjem in harmoniko. Druženje je bilo namenjeno pogovoru, obujanju spominov in srečanju starih prijateljev, saj se mnogi vidijo le ob podobnih priložnostih. Na srečanju smo se posebej spomnili in voščili vsem, ki v tem letu praznujejo 80 let. Obdarili smo jih z rožo v lončku, ki jo vzgoji sodelavka Karitas.

Tudi za nas, ki smo srečanje pripravili, je ta dan globoko doživet. Vesele smo in obogatene, ko opazujemo srečne in zadovoljne obraze, polne hvaležnosti za dan, ki smo jim ga pripravile. Zato se naslednje leto zagotovo zopet vidimo. •

MALČKI ZA OTROKE V AFRIKI

Mojca Urh

»Živi preprosto in solidarno – v smeri podnebne pravičnosti«, delavnice za vrtce

Na Slovenski Karitas smo v okviru mednarodnega projekta **osveščanja o problematiki podnebnih sprememb v povezavi z revščino v Afriki** v letošnjem letu pripravili didaktična gradiva za delavnice **»Živi preprosto in solidarno – v smeri podnebne pravičnosti«** za vrtce. Na naše vabilo se je odzvalo in sodelovalo pri izvedbi teh delavnic 113 vrtcev v Sloveniji in Dječji vrtić Opatija iz Hrvaške.

Otroci so z zanimanjem in pozornostjo gledali film »Zgodba dečka Nangira« in se skupaj z mentorji pogovarjali o značilnostih življenja v Afriki. Preko fotogovorice, EKO-spomina in sejanja sončnih semen je več kot **310 mentorjev** skupaj z otroki razmišljalo, kaj so podnebne spremembe in kakšne so njihove posledice ter kako le-te vplivajo na povečanje revščine še posebno v Afriki. Otroci so izdelovali čudovite izdelke, odpadne materiale ponovno uporabili, se spoznavali z življenjem njihovih sovrstnikov in spoznavali živali, ki prav tako kot človek potrebujejo varno in mirno okolje. •

Vrtec Log

Kranjski vrtci, vrtec Circe

Vrtec Antonina

Vrtec Dominik Savio

*»Moj lonček bo pisan, kot so pisane obleke, ki jih nosijo v Afriki.«
misel otroka iz
Vrtca Moravske Toplice,
enota Martjanci,
ob barvanju lončka*

Vrtec Bohinjska Bela Dolenja Trebuša

*»Otrokom bi lahko pomagali, tako da jim pošljemo rože, igrače in hišo bi jim sezidali.«
deček iz Vrtca Kal nad Kanalom*

*»Moram priznati, da mi je ta projekt eden izmed najljubših. Tako kot otroci sem tudi sama veliko spoznala. Res je, da odrasli vemo, v kakšni bedi in pomanjkanju živi milijone ljudi po svetu, se pa premalokrat zavedamo, da lahko k izboljšanju razmer prispevamo tudi mi sami, posamezniki. To znanje so tekom izvajanja različnih dejavnosti pridobili in ozavestili tudi otroci.«
vzgojiteljica Anja Balažič iz Vrtca Ljutomer*

Karitas

Projekt je sofinanciran s strani EU in MZZ RS. Stališča v članku ne odražajo nujno stališč EU in MZZ.

TSC Kranj

Delavnica na TSC Kranj

Odprtje razstve v Knjižnici Mirana Jarca Novo mesto

obisk MZZ RS

Srečanje Karitas z Malavijcema

»Spoznal sem, kakšno srečo imamo, da smo se rodili v deželi z izredno ugodnimi naravnimi razmerami in da imamo veliko pogojev, možnosti, da pomagamo.«
dijak iz Litije

Srednja Šola za strojništvo, mehatroniko in medije Celje

»Spoznala sem, kako težko je življenje v Malaviju.«
dijakinja Škofijske klasične gimnazije

MALAVI – TOPLO SRCE AFRIKE

Jana Lampe

Pričevanja sodelavcev Karitas Malavi o življenju v Malaviju po slovenskih srednjih šolah

V okviru mednarodnega projekta ozaveščanja o problematiki podnebnih sprememb v povezavi z revščino v Afriki sta v času od 2. do 17. junija 2012 na povabilo Slovenske Karitas v Slovenijo prišla dva sodelavca Karitas Malavi, in sicer g. Martino Kamwano Mazinga ter ga. Fotina Mary Katopola, da bi mladim predvsem iz slovenskih srednjih šol spregovorila o vsakdanjem življenju ljudi in o kulturi v Malaviju, zlasti pa o vplivu podnebnih sprememb na življenje tamkajšnjih prebivalcev in izzivih, s katerimi se le-ti soočajo, ter tudi o projektih pomoči najrevnejšim prebivalcem, ki jih tam izvaja Karitas.

Skupaj smo obiskali 20 srednjih šol po vsej Sloveniji, od Tolmina do Murske Sobote. Organizirali smo srečanje za sodelavce Karitas ter ju kot gosta povabili na otvoritev razstave »Živi preprosto in solidarno ...« v knjižnico v Novem mestu. Preko 1200 mladih se je imelo priložnost v živo srečati z drugo kulturo ter se bolj seznaniti z vsakdanjim življenjem ljudi v Malaviju, ki je zelo drugačno od tega, ki ga živimo v Sloveniji. G. Martino je najprej predstavil problematiko podnebnih sprememb v Malaviju, kjer se 90 % ljudi preživlja s poljedelstvom in se zaradi vse pogostejših suš srečujejo z vedno večjim pomanjkanjem hrane, šibkejšim zdravjem in večjo revščino. Najbolj so prizadete ženske, ki opravljajo večino dela v gospodinjstvu in na polju, ter starejši in bolni, družine brez staršev ... Ga. Fotina je opisala življenje žensk, pokazala različne tradicionalne predmete in kako naredijo koruzno moko, ki je tam glavna hrana. Eno od sporočil, ki ga je ga. Fotina dala mladim, je bilo tudi, naj varujejo okolje in ohranjajo lepo zeleno Slovenijo. Ogledali smo si tudi film o življenju na revnem podeželju Malavija, ki se je dijakov močno dotaknil. Dijaki so zelo odprtima gostoma na koncu lahko postavili tudi vprašanja, na katera sta z veseljem odgovorila. •

»Spoznal sem pomembnost izobrazbe.«
dijak iz gradbene šole v Ljubljani

»Spoznal sem, da je moje življenje fantastično.«
dijak iz strojne šole na Ptujju

»Spoznala sem, da naš način življenja zelo negativno vpliva na Afričane, obnašamo se zelo egoistično, to bi bilo treba spremeniti.«

dijakinja iz Litije

Moja gora

**Iz trate žametne
in mehke, kakor pliš,
lepe, kakor sen
v ranem jutru,
me pot kar sama je peljala
tja med macesne v breg,
na vrh še nepoznan,
kjer noga sama je zastala,
tamkaj oko ni razločilo
neba in pa zemlje konca,
modrina sinja
se je stapljala s svetlobo sonca
in rož livade
so, kot tepih tam bile postlane,
vse, kar v tebi čutov je,
še um ti tam zastane,
na eno stran se vidi pol sveta
in pa na drugo, druga polovica.
Je sploh še lepša kje,
kot je ta, tu ravnica,
vrh gore te, ta skalna kopa,
ta rožnata gredica?**

**Zahvaljen bodi Bog,
da si pokazal mi, ta raj na svetu,
kjer petje ptic,
je še edini zvok,
poleg šelestenja listja,
v pomladnem vetru!**

Janez Medvešek